

NY REVOLUSJONERENDE INVESTERINGSFILOSOFI

NYHETSVARSEL fra leder av finanskomiteen, Hans Olav Syversen (KrF) som i DN 2. desember foreslår følgende nye investeringsstrategi for oljefondet:

"....større investeringer i eiendom og infrastruktur i det unoterte markedet".

Syversen *"er svak for infrastrukturinvesteringer i utviklingsland - for å gi de en håndsrekning videre". "En håndsrekning videre"* er en helt ny investeringsfilosofi, mest sannsynlig inspirert av «kardemommeloven» som sier at bare man er «grei og snill» da blir også avkastningen «som man vil».

Syversen har en visjon om å *"øke miljømandatet"* og innføre mer *"aktiv forvaltning"*. Det gir i følge Syversen *"mulighet for fremtidsrettede investeringer og bedre avkastning enn det som ligger i fondet i dag"*. At alle investeringer nødvendigvis er *"fremtidsrettet"* og at avkastning normalt diskonteres til nåtid, sier Syversen ingen ting om. Syversen utdyper heller ikke hva han mener med *«liggende avkastning»*, også det et helt nytt begrep i investeringslære.

Rosinen i pølsa:

Som den eneste i verden (magikeren Houdini er jo død) skal finanskomiteens leder få til dette samtidig som *"dagens risikoprofil opprettholdes"*. Syversen investeringsfilosofi representerer således en revolusjon, et lite kunststykke; hvordan øke avkastningen med uendret risikoprofil.

La oss se litt nærmere på Syversens investeringsstrategi:

Syversen ønsker å vri Oljefondets investeringer mot infrastruktur i utviklingsland. Dette skal visstnok være meget lønnsomt, til tross for at ingen andre kloke investorer internasjonalt synes å mene dette. Kanskje med unntak av kinesere som er kjent for sin brutale opptreden mot lokalbefolkningen i Afrika.

Her er noen praktiske innvendinger;

- En infrastruktur investering vil kreve politiske vedtak og jeg tipper at 1/3 av beløpet går til smøring av president og hans venner slik at disse kan styrke politi og militæret og på den måten beskytte seg i fremtiden mot sitt eget folk hvis det skulle være nødvendig. Svært ofte er det nettopp det. Men da kan bare medlemmer av storting og regjering reise på studietur for å lære disse menneskene om demokratiet i Norge.
- 2/3 av beløpet går til f.eks. en jernbane og det er avkastningen fra bruk av denne jernbanen som skal gi Oljefondet avkastning. So far so good.
- La oss anta at avkastningen blir bra Da må man takle det faktum at avkastningen kommer i form av lokal valuta, papirpenger som er verdiløse. Mao null kjøpekraft.
- Investeringen er "fastfrosset" i landet så den er tapt for alltid.

M.a.o. et tall multiplisert med null (verdien på papirpengene) = null. Med Syversens språkbruk: En «liggende avkastning» på boksenspråket «nede for telling».

ALTSÅ: GANGER DU ET TALL MED «BIG FAT ZERO» DA BLIR RESULTATET FREMDELES BIG FAT ZERO.

Hvis Syversen ønsker et dagsaktuelt eksempel så kan han ta en titt på Venezuela. Et sosialistisk paradys på jord, i hvert fall hvis man skal tro President Maduro. I Venezuela er folket mer redd for politiet enn for kriminelle, og butikkyllene er tomme for toalettpapir. I Norge har vi foreløpig nok toalettpapir. Vi går i stedet tom for monopolisert og dyrt smør mens vi dumper monopoliserte og dyre overskudds-jordbruksvarer over Svinesundbroen for «en slikk og ingenting». Akkurat som i Venezuela betaler folket regningen.

Syversen sier ingen ting om sin tidligere erfaring med investeringsanalyse eller håndtering av mer en 6000 milliarder oljekroner. Sjekker man CV til Syversen viser det seg at mest relevant erfaring er fra midten av åttitallet, da Syversen var lærervikar i ett år på Grefsen skole, uvisst i hvilket fag?

Vi venter allikevel i spenning på at Harvard, Stanford og andre Business schools, samt de største investeringsbankene på Wall Street, inviterer Syversen til å holde foredrag om disse banebrytende tanker om god investeringsstrategi for oljefondet vårt. Da kan Syversen samtidig lese høyt fra «Kardemomme by», hvor trikkefører Syversen får trikken sin stjålet av Kasper, Jesper og Jonatan.

Heo – 08.12.2014